

242A

DIE XIV. NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. JOSAPHAT EPISCOPI ET MARTYRIS.

Duplex.

Omnia de Communi unius
Martyris Pontificis, praeter
sequentia

Oratio.

Excita, quaesumus Dómine,
in Ecclesiá tua Spíritum, quo
replétus beátus Jósaphat Mar-
tyr et Póntifex tuus ánimam
suam pro óvibus pósuit: ut,
eo intercedénte, nos quoque
eódem spíritu moti ac roborá-
ti, ánimam nostram pro frá-
tribus pónere non vereámur.
Per Dóminum... in unitate
ejúsdem Spíritus.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura oc-
currente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Jósaphat Kuncewítius nobí-
libus et cathólicis paréntibus
Vladimíriæ in Volhínia na-
tus, cùm puérulus matrem de
Christi pasióne loquéntem au-
díret, jáculo á látere imáginis

Jesu Crucifixi immisso, vul-
nus in corde suscepit. Dei
amóre incénsus, ádeo oratióni
aliisque piis opéribus instáre
cœpit, ut provectióribus ado-
lescéntibus exémplo et admi-
ratióni esset. Vicénis inter
claustráles sancti Basílii alúm-
nos monásticam régulam pro-
fessus, mirum quos in evan-
géllica perfectióne progréssus,
fécerit. Nudis pèdibus, frigi-
dissima licet saeviénte regi-
onis hyéme, incedébat: carnes
numquam, vinum nonnisi ex
obediéntia adhíbuit, asperri-
móque cilício ad óbitum usque
corpus afflíxit. Castitátis flo-
rem, quem ab adolescéntia
Virgini Deíparæ vóverat, in-
violátum servávit. Virtútis
doctrinaeque ejus brevi sic
fama percrebuit, ut quámvis
júnior, Byténii Monasterio
præfèctus sit, mox Vilnénsis
Archimandríta, ac demum Ar-
chiepiscopos Polocénsis, in-
vítus quidem, sed cathólicis
gestiéntibus, fúerit renuntiá-
tus.

LECTIO V.

Hac dignitate auctus, nihil de prióri vivendi ratióne remittens, nonnisi divinum cultum et creditarum sibi óvium salutem cordi hábuit. Catholicae unitátis ac veritátis strenuus propugnátor. totis viribus adlaborávit ut schismáticos haereticósque ad communionem cum beáti Petri sede redúceret. Summum Pontificem ejúsque potestátis plenitudinem ab impudentissimis impiórum calúmniis et erróribus, qua conciónibus, qua scriptis pietáte ac doctrina refertis defendere numquam destitit. Episcopálem júrsdictionem et Ecclesiæ bona a laicis usurpáta vindicávit. Incredibile dictu est quot haerésticos in sinum matris Ecclesiæ revocáverit. Uniónis verò Graecae Ecclesiæ cum Latina Josaphátum promotórem extitisse praeclarissimum, étiam pontificia oráculos disertè testántur. Ad haec, et templi Dei decóri instaurádo, et sacrarum virginum exstrumendis aedibus, aliisque piis opéribus juvándis, mensae suae provéntus ultro erogávit. In páuperes ádeo effúsus, ut cum olim inópiæ cujúsdam víduae sublevándae nihil occurreret,

episcopále pállium, seu Omto-phóron, oppignorári jússeri-

LECTIO VI.

Tot catholicae fidei incrementa perditissimórum hóminum ádeo excitavérunt ódia, ut, conspiratióne iníta, Christi athletam ad necem quaerèrent; quam sibi imminére ipse in suo ad pópulum sermóne praenunciávit. Cúm itaque Vitépsecum pastorális visitatiónis grátia profectus esset, illi archiescopáles invádunt aedes; óbvios quosque fériunt ac caedunt. Tum vir mitissimus quaréntibus sponte occurrít, eósque amícè compellans, Filióli, inquit, quare familiáres meos caeditis? Si quid contra me habétis, ecce adsum. Hinc impetu facto, eum verbéribus contúndunt, telis confódiunt, ac demum inhumáni secúri necátum, in flumen projiciunt; die duodécima Novémbris anni sexcentésimi vicesimi tértii supramillésimum, aetátis ejus quadragésimi tértii. Corpus mirábili luce circumfúsum, ex imo flúminis álveo elátum est. Sanguis Mátyris parricidis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes cápitis dammáti, ejurato schismate suum scelus detestáti sunt. Cúm tantus Praesul plú-

rimis post óbitum coruscáret, miraculis, eum Urbánus Octávus Póntifex Máximus Beatórum honóribus decorávit. Pius Nonus tértio kaléndas Júlias anni millésimi octingentésimi sexagesimi séptimi, cùm saeculária Apostolorum Principum solénnia celebraréntur, coram Patrum Cardinálium senátu, simúlque adstántibus fere quingéntis, Patriárchis, Metropolitís et Episcopis cujuscúmque ritus, qui ex toto terrárum orbe convénierant, hunc ecclesiásticæ unitátis adsertórem, primum ex orientálibus, solénni ritu in Vaticana Basilica Sanctórum órđini accénsuit. Cujus Officium ac Missam Leo Décimus tértius Summus Póntifex ad univérsam exténdit Ecclesiám.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo témpore dixit Jesus Pharísaeis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et reliqua

Homília Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 59. in Joann.

Magnum quidam, dilectíssimi magnum, inquam, est Ecclesiæ praelátio; et quæ multa indiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit, ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus: ut lupo generósè resistámus. Haec enim inter pastórem et mercenárium est diferéntia. Alter própriae, contémpis, óvibus, alter, sua contémpla, óvium semper salúti invigilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, decéptóres duos méminit; furem mactántem et rapiéntem oves, et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commissas.

LECTIO VIII.

Quod superióri témpore Ezéchiél his verbis insectátus est: Vae pastóribus Israél: nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastoribus? sed illi contrárium faciébant, quod máxime malítiae genus est, et plurimorum cáusa malórum; idcirco, inquit, neque quod abjéctum erat, reducébant: neque quod perie rat quarebant; neque infirmum consolidábant: quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Páulus áliis verbis significat: omnes quæ sua sunt qua-

erunt, non quae Jesu Christi.

LECTIO IX.

Verum ab utrôque se dissidère osténdit Christus: ab illis quidem qui in aliórum perníciam véniunt, cum dicat se proptérea venísse, ut vitam habérent: ab his autem, quis oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cùm Judaei ipsum interimere

vellent, non proptérea destitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pér-tulii mortem: ideo frequénter inquit: Ego sum pastor bonus. Quae cùm nullo niti testimónio videréntur (quod enim póneret ánimam suam non multo post re demonstrátum est; quod autem vitam habérent et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro saeculo) álterum ab áltero confirmat.

MALACÆ.

ET OFFICINAM OLIM MARTINEZ DE AGUILAR.
TIPOGRAPHI BIBLIOPOLÆ, NUNC AUTEM AMBROSII RUBIO
EJUS SUCCESSORIS.

